

det er en kort Udvikling af mine Grunde dertil, jeg nu skal tillade mig. Dette Forslag ser saa overordentlig radikalt ud; men netop fordi det er saa radikalt, vil det blive et Slag hen i Luften, som ikke faar den mindste praktiske Betydning; det er et af disse store Ord, som ville falde ganske tomme til Jorden. Der har i denne Session været talt saare Meget om Valgprogrammer; jeg veed ikke, om dette Lovforslag skalde høre med til det Demokratiske Valgprogram, som skal ventileres og udluftes ved de forestaaende Folkethingsvalg; men det er da i alt Fald ogsaa dets allereneste Betydning; det har fra det første Dieblid, jeg læste dette Udkast igjennem, været mig klart, at det kan ikke have anden Betydning end denne ene. Det er en gammel Sætning, som Erfaringen noksom har stadfæstet, at den, der vil omfavne alt for Meget, kun kryster maadelig; dette Lovforslag, der vil omfatte alt Møltigt paa dette Omraade, bliver derved ude af Stand til at kryste Noget deraf rigtig til sit Hjerte. Derksom den ærede Forslagsstiller var gaaet ud paa at afflasse den Titelrang, som er hjemlet ved Forordningerne af 14de Oktober 1746 og 12te August 1808, og til hvis Formyelse der unegtelig den 8de September 1871 er gjort et meget uheldigt Skridt fremad, ligesom den høitærede Konseilspræsident maa tilskrive sig selv adskillige af de Udtalelser, der ere faldne i Dag til Gavn for Lovforslaget, paa Grund af den lidet tilfredsstillende og jeg tør tilføje, lidet klare Maade, hvorpaa den ærede Konseilspræsident udtalte sig tidligere om denne Sag — jeg siger: hvis dette Forslag alene gik ud paa at ophæve Titler og Rang, saa var der Grund til at stemme for det. Men Lovforslaget tager Adskilligt med, der er meget forskjelligt fra Titler og Rang, Noget, der er uftadeligt, Noget, der kan være nyttigt, og Meget, som slet ikke kommer os ved. Det er efter min Overbevisning en stor Feiltagelse, naar man vil sammenblande under en fælles Dom det Titelvæsen, der har floreret saa utiørlig hjemme hos os, og hvis Konsekvenser vi endnu ere langt fra at være frigjorte for, og Ordensdecorationer, som have en desfra ganske væsentlig forskjellig Karakter. Det falder ikke mig ind noget Die-

blid at ville negte, at Ordensdecorationer have været misbrugte og uddelte i Flæng uden Hensyn til virkelig Fortjeneste, at de ofte have været en Slags Alderstillaag, som blev givet uden videre Hensyn til Dygtighed og Fortjeneste. (En Stemme: Drillepenge!) Na ja, stundom have Ordensdecorationer været en besparende Form, under hvilken Souverainen har givet „Drillepenge“ under Omstændigheder, hvor han ikke har haft Raad eller passende har kunnet byde dem i anden Form. Men, mine Herrer, efter den Maade, hvorpaa vi stille den danske Souverain, og efter de Midler, vi have givet ham, bør han ogsaa være i Besiddelse af slige „Drillepenge“, der ikke koste for Meget; thi vor Stats Herlighed er ikke af den Art, at vi kunne inddrage Majestæten, der ofte er i den Situation, at han skylder Noget bort, denne simple og billige Afgang til at give noget Andet end Penge eller Penges Værd, eftersom vi jo dog ikke ville give Pengene af vor eller Statens Lomme. Der næst er det en utimodsigelig Sag — om end denne Uddeling nu og da har givet Anledning til Klage, — at der er Noget i Ordensdecorationer, som ikke alene maa siges at være i god Samklang med almindelige liberale Anskuelser, men som ogsaa ved visse Leiligheder kan udøve sin store Nytte. Jeg vil ikke tale om, at omtrent alle Jordens Lande have Ordener; jeg vil ikke tale om, at selv Lande, som aldrig have kjendt til noget monarkisk Liv, dog have Ordener. Jeg vil i saa Henseende blot nævne de Forenede Stater i Amerika, i hvilke der var een Orden før den store Dødskrig, og hvor en anden blev stiftet under denne, en Orden, som f. Ex. vor Landsmand, den forhenværende danske Konsul i New York, General Christensen, har modtaget. I alle monarkiske Stater ere Ordensdecorationer en saa given Ting, at det vilde blive betragtet som en høist besynderlig Ting andetsteds, om man vilde opgive dem her. I England, som dog ikke er noget med Ordener overløst Land, findes der ikke mindre end 6 Ordener: Den store Højsbaandsorden, Bath-Ordenen, den særlige engelske Orden, St. Michael og George Ordenen, en særlig irsk Orden, St. Patrick, en skotsk Orden, Tidse-